

вѣтъ , несѣтъ , ѿриновѣтъ , зрѣтъ .*)

3) Неопредѣлительно-то наклоненіе, по-що ся приложи на третьо-то лице слогъ-а ти, както: вѣ вѣти, глагола глаголати, зрѣ зрѣти, ѹчи ѹчити, гѣвѣ гѣвѣ-ти; ос-вѣтъ тыя неопредѣлительны наклоненія, що означихме въ спряженія-та.

Неопредѣлительно-то наклоненіе често са срѣща и съ окончаніе тъ, намѣсто ти, като: вѣдѣтъ, возвѣстятъ, датъ, взыскатъ, крестятъ вѣпятъ, ловятъ и проч. Въ ръкописны-те книги много често са ѹпотреба оно, а въ сегашны-те по рѣдко. То са отличава отъ русско-то съ това, че тамъ полугласна-та е ѣ, а тѣка ѣ.

Слогъ-а тъ прѣимжтъ много глаголи отъ първо-то спраженіе въ третьо-то единственно лице въ второ-то прешедше неопредѣленно, както: їтъ, прѣятъ, ѡвѣтъ, поятъ, начатъ, запятъ, ѡвѣятъ, зачатъ, каатса, повятъ, пѣтъ, прѣпятъ, и пр. вмѣсто: ї, прѣя, ѡвѣа, поа, нача, запа, ѡвѣя, зача, каа, поя, пѣ, прѣя. Въ дрѣги те спраженія рѣдко са срѣща тая прибавка.

*) Тѣи що кончавжтъ на и превръщатъ тая бѣква на е, както: творѣ творѣный, моли моленый. Това става само въ третьо-то спраженіе.